

Karta opisu zajęć - Sylabus

Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu

I. INFORMACJE PODSTAWOWE

Nazwa zajęć: C27 Historia kosmetologii	Cykl kształcenia rozpoczynający się w roku akademickim 2020-2021	Data aktualizacji sylabusa: 30.09.2022
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Kosmetologia; studia pierwszego stopnia; profil praktyczny		
Język wykładowy: polski	Rodzaj zajęć: zajęcia kształcenia kierunkowego	
Rok studiów: II	Semestr: III	
Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom: 1	Koordynator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: Elżbieta Sadlik, magister, elzbieta.sadlik@pwste.edu.pl	
Jednostka organizacyjna: Instytut Ochrony Zdrowia	Prowadzący zajęcia Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: Elżbieta Sadlik, magister, elzbieta.sadlik@pwste.edu.pl	

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN

Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:

Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:	15	Wykład:	
Ćwiczenia:		Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki:		Praktyki:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	15	RAZEM:	

II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

Wymagania wstępne i dodatkowe: historia na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej, Student posiada wiedzę dotyczącą krain i epok historycznych, potrafi umiejscowić dane historyczne w czasie, krótko opisać i scharakteryzować epoki i krainy historyczne.

Cel (cele) kształcenia dla zajęć:

Zapoznanie studentów z historią kosmetologii, z kanonami piękna, sztuki upiększania twarzy i ciała, uczesania, środkami stosowanymi do pielęgnacji twarzy i ciała obowiązującymi na przestrzeni wieków i współcześnie.

Efekty uczenia się określone dla zajęć

Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się

UWAGA:

Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą od formy zajęć.

Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:			
Wiedzy - zna i rozumie				
C27_01	Student wymienia epoki o znaczeniu historycznym w rozwoju kosmetyki, wyróżnia i rozpoznaje podstawowe nurty i kanony estetyczne od starożytności do czasów współczesnych			
C27_02	Student zna i rozumie zmieniające się w historii kanony piękna, historyczne metody pielęgnacji ciała, włosów i paznokci			
C27_03	Student wymienia osiągnięcia i zasługi epok historycznych dla współczesnej kosmetyki			
C27_04	Student zna i rozumie osiągnięcia ludzi dotyczące nowych form i receptur kosmetyków			
Umiejętności – potrafi				
C27_05	Student potrafi na bazie przeszłości czerpać inspiracje do stosowania niektórych form kosmetycznych i środków pielęgnacyjnych zwłaszcza naturalnych			
Kompetencji społecznych - jest gotów do				
C27_06	Okazuje tolerancję dla postaw i zachowań wynikających z odmiennych uwarunkowań społecznych, kulturowych i wieku			
UWAGA!				
Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.				
TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA ZAJĘĆ				
Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria i inne):				
Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Liczba godzin	Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla zajęć (symbol efektów uczenia się)
		wykład		
TP-01	Wyjaśnienie podstawowych pojęć: kosmetyka, kosmetologia. Kanony piękna obowiązujące na przestrzeni dziejów na podstawie malowideł naściennych, rzeźb, ozdób ceramicznych, reliefów, obrazów itp.	Wykład	2	C27_01 C27_02 C27_03
TP-02	Starożytny Egipt jako kolebka kosmetologii (higiena jednostki i społeczna, obowiązujący makijaż i uczesanie, kanon piękna na podstawie Nefretete i Kleopatry).	Wykład	2	C27_01 C27_02 C27_03

TP-03	Cywilizacje starożytne i ich wkład w rozwój kosmologii; Mezopotamia, Indie, Chiny, Japonia. Charakterystyka makijażu, uczesania i stylu ubierania.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-04	Kosmetyka i koloryt makijażu w starożytnej Grecji i Rzymie. Higiena i nowoczesne urządzenia do jej utrzymania.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-05	Kosmetyka w sztuce bizantyjskiej. Wkład Arabów w rozwój kosmologii. Kosmetyka i higiena średniowiecza. Zasady estetyki makijażu w renesansie.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-06	Roślinne środki myjące, historia mydła, poglądy na higienę na bazie idei Ambrożeo Pare, Ignaceo Semmelweisa, Ludwika Pasteura, Roberta Kocha. Podstawy historii mikrobiologii, aseptyki i antyseptyki.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-07	Uczesanie, kosmetyka i makijaż w kompozycji ze stylem ubierania się w baroku.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-08	Historia fryzjerstwa.	Wykład	1	C27_01 C27_02
TP-09	Rozwój stylów w kosmetyce XIX w.	Wykład	1	C27_01 C27_02 C27_03
TP-10	Rozwój kosmetyki w XX i XXI wieku: nowoczesne środki, nowoczesne metody używane w celach upiększania ciała ludzkiego. Historia chirurgii plastycznej.	Wykład	2	C27_01 C27_02 C27_03 C27_04 C27_05
TP-11	Historia przemysłu kosmetycznego	wykład	2	C27_04 C27_06
		ćwiczenia		
---	---	---	---	---
		laboratorium		
---	---	---	---	---
		seminarium		
---	---	---	---	---
ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)				

Literatura podstawowa (powinna być dostępna dla studenta w uczelnianej bibliotece):

1. J.Szczygieł -Rogowska; J. Tomalska Historia kosmetyki w zarysie WSKiOZ w Białymstoku 2007
2. Stańczyk J., Szwede-Becker J., Historia fryzur z zarysem historii ubioru europejskiego. Wydawnictwo TELBIT, Warszawa 2009. 2. Boucher F., Historia mody. Arkady. Warszawa 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Brud W., Konopacka-Brud I., Podstawy perfumerii. Historia, pochodzenie i zastosowanie substancji zapachowych, Łódź 2009.

III. INFORMACJE DODATKOWE

Odniesienie efektów uczenia się określonych dla zajęć i treści programowych do form zajęć i metod oceniania

Symbol efektu uczenia się określonego dla zajęć	Symbol treści programowych realizowanych w trakcie zajęć	Formy zajęć i metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #
	Wiedza	wykład	
C27_01 C27_02 C27_03	TP_01- TP-10	wykład	1.prezentacja/ projekt lub 2. opisowe odpowiedzi na pytania
C27_04	TP-10- TP11	wykład	1.prezentacja/ projekt lub 2. opisowe odpowiedzi na pytania
	Umiejętności	ćwiczenia, laboratorium, projekt, zajęcia praktyczne	
C27_05	TP-10	wykład	1.prezentacja/ projekt lub 2. opisowe odpowiedzi na pytania
	Kompetencje społeczne	ćwiczenia, laboratorium, projekt, zajęcia praktyczne	
C27_06	TP-11	wykład	obserwacja

Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne.

Dla wykładu:

* np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy

np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt

Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.

BILANS PUNKTÓW ECTS

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)

Forma aktywności	Liczba godzin *
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	15
Praca własna studenta	10

SUMA GODZIN:		25	
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)			
		Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPIŚNANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 1	0,7
	Praca własna studenta		0,3
* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;			
OPIS PRACY WŁASNEJ STUDENTA:			
Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej. Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czytanie wskazanej literatury. 2. Przygotowanie do zajęć 3. Przygotowanie do zaliczenia 			
KRYTERIA OCENIANIA			
Ocena podsumowująca:			
Forma i warunki zaliczenia wykładów (i pracy własnej studenta związanej z tą formą zajęć)			
<ol style="list-style-type: none"> 1) Obecność na wykładach zgodna z Regulaminem studiów. 2) Zaliczenie pisemne – test (pytania zamknięte, zadania opisowe), w semestrze III - w sesji zimowej, obejmujący tematy wykładowe 3) Uzyskanie z egzaminu pisemnego oceny pozytywnej – co najmniej dostatecznej (min. 51% punktów poprawnych odpowiedzi) 			
Kształtowanie oceny podsumowującej na podstawie punktacji uzyskanej z zaliczenia pisemnego:			
< 51% - ocena niedostateczna 2,0			
51 - 60 % - ocena 3,0			
61 – 70 % - ocena 3,5			
71 – 80 % - ocena 4,0			
81 – 90 % - ocena 4,5			
91 – 100 % - ocena 5,0			
INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA B-LEARNINGU			
INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA E-LEARNINGU			
Możliwe jest prowadzenie wykładów z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w trybie synchronicznym przy użyciu aplikacji Microsoft Teams.			

.....
(data, podpis Koordynatora odpowiedzialnego za zajęcia)

.....
(data, podpis Dyrektora Instytutu/
Kierownika Jednostki Międzyinstytutowej)

.....
(data, podpis Kierownika Zakładu)

*Uwaga:
Karta opisu zajęć (sylabus) musi być dostępna dla studenta.*